

Kedves Testvérem!

A Debreceni Református Egyházmegye jelölő Közgyűlése 2020. szeptember 18-án megtisztelt a bizalmával, így a közelgő esperesi választáson mint a jelöltek egyike részt fogok venni. Szeretnék ez alkalomból köszönetet mondani, s amennyiben megtisztelnék a türelmükkel, egyúttal szeretnék bemutatkozni.

Személyem

Két kislányom, Zsófi és Dóri 12, illetve 7 évesek. Mindketten a Bánki Református Általános Iskola tanulói. A 2018 tavaszán bekövetkezett válásom óta ők jelentik számomra a legközelebbi családot, és az együtt eltöltött időből merítem a munkámhoz elengedhetetlen erőt és türelmet. Két édestestvérem, Irén és Árpád – mindketten lelkipásztorok. Életem nehéz szakaszaiban több alkalommal is lelki társaim és támaszaim voltak.

Szolgálat

Gazdálkodó felmenőktől, közvetlenül pedig első generációs értelmiségi szülőktől származom. Gyermekéveimet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyében található Balkány településen töltöttem. Az általános iskolát követően a Debreceni Református Kollégiumban folytattam a tanulmányaimat, ahol jó rendű bizonyítvánnyal végeztem 1993-ban. Ugyanebben az évben felvételt nyertem a Debreceni Református Teológiai Akadémiára, amelynek jogutód intézménye a Debreceni Református Hittudományi Egyetem. Itt tettem záróvizsgát 1999-ben, a rákövetkező évben pedig kézhez vehettem a lelkészi diplomát. A kitűnő eredménnyel zárt harmadik akadémiai évet követően az észak-németországi Detmold városában teljesítettem a diakónus évet, ahol ápolóként szolgáltam egy idősotthonban. Az 1999–2000-es akadémiai évben senior ifjúsági vezetőként dolgoztam a Hittudományi Egyetemen. A beosztott lelkészi kirendelésemet a Debrecen Kossuth Utcai Református Egyházközségbe 2001. július 1-én kaptam meg. Itt a lelkészi teendők ellátása mellett az ifjúsággal való foglalkozás volt a másik fontos munkaterületem. Egykori mentorom, Derencsényi István főjegyző úr mind a mai napig a példaképem. A mellette eltöltött négy év szolgálat után 2005 januárjában bemutatkozó szolgálatot végeztem a Kerekestelepi Gyülekezetben. Megválasztásomat követően 2005. március 22-én kaptam kézhez az esperesi és püspöki engedélyt a Kerekestelepi és a Bánki gyülekezetekben folytatott lelkészi szolgálatra.

Farsangi Manócskák

Közel tizenöt évig voltam a két gyülekezet lelkipásztora. Ez idő alatt a gyülekezeteink fejlődtek és gazdagodtak. Ehhez hozzájárult az is, hogy szociális és oktatási intézményeket hoztunk létre. A Kerekestelepen 2009-ben alakult meg a szociális intézmény. Bánkon egy évvel később szintén először a szociális intézmény és a bölcsőde jött létre. Az óvoda 2013-ban kezdte meg a működését egy csoporttal, de a következő évtől már sikerült megduplázni a csoportok számát. A Debrecen-Bánki Református Általános Iskola pedig 2015-től fogadja a gyerekeket.

Új gyülekezetet sikerült alapítanunk, számukra templomot és parókiát is építettünk, Debrecen-Lencztelepen. Mindeközben folyamatosan alázatra intett a 127. Zsoltár szava: „*ha az úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők... De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.*”

Teljes odaadással szolgálom a Bánki Gyülekezetet 2019. október 15. óta. Fontos ügyeket kell végigvinni, azonban a fáradságos munkától sosem ijedtem meg. Befejezésre vár az iskolaépítés, de az új óvoda Zsinat által támogatott építési pályázatának lebonyolítása is komoly jövőbeni feladatot jelent.

*Debrecen-Lencztelepi
Református Templom és Parókiája*

Az esperesi jelöltségről

Az esperesi tisztségre nem én jelentkeztem, s nem én szerveztem meg a kezdeti támogatókat sem. Lelkészársak kerestek meg ezzel a gondolattal. Ők győztek meg arról, hogy esperesként szolgálva a közösséget még többet tudnék tenni az egyházmegye gyülekezeteiért. Tudom, erre a tisztségre nem „alkalmasként” születik az ember, hanem az építkezést szolgáló tudatos munkával azzá válhat, feltéve, hogy folyamatosan nyitva van Isten felé a szíve, az emberek felé pedig a szeme és a füle. Ennek a tisztségnek a terheit senki sem képes egymagában hordozni, ezért nagyon fontos, hogy a leendő esperes megbízható és szolgálatkész társakkal vegye magát körül. Megválasztásom esetén így fogok tenni. Az elvégzendő munkát, a kötelességeket pedig szolgálatnak fogom tekinteni.

Világos előttem, hogy az esperesnek egyházi vezetőként vezetői képességekkel is rendelkeznie kell. Nem titok, hiszen akik ismernek, tudják, hogy jó szervezőképességgel, kellő határozottsággal, valamint a problémafelismerés képességével rendelkezem. Vallom, hogy az egyenes utat követve az Istentől kapott látásom szerint bátran kimondjam a jóról, hogy az jó, a rosszról pedig azt, hogy az rossz. Kiállok az ügyekért, amelyeket jónak ismertem meg és a közösségeink épülését szolgálják, valamint kiállok a jóért cselekvő társaimért, gyülekezeti tagokért. Kötelességem megvédeni mindazokat, akik számítanak rám. Tudom, hogy ezzel együtt is sokat kell tanulnom, hogy jó vezetővé váljak. Mivel az egyházmegye vezetése nem egyszemélyes feladat, meg kell tanulnom helyesen felmérni a szolgálatomat támogatók erősségeit, hogy az együttműködést minél jobban és hatékonyabban az egyházmegye javára

Templom és Iskola

fordíthassuk. Szeretném a jóra irányuló, a közösségeink javát szolgáló munkára sarkallni szolgatársaimat. Hasonlóan tekintenek a lelkésztársakra és a gyülekezetekre egyaránt.

A jelenünkkel kapcsolatos, valamint az egyházat érintő örök kérdések

A legfontosabb célkitűzésem, hogy a lelkészeknek jó pásztorja legyek. Szeretném, ha Ők is barátként tekintetének rám. Ezért aztán a baráti szeretet jegyében mindenkivel kapcsolatban ugyanolyan tisztességes bánásmódot szeretnék követni, a kivételezésnek még a gyanúját is elkerülve. Meggyőződésem, hogy fontos ügy a vidéki gyülekezetek sorsa. A gondjaikat ismerem és részben élem is azokat. A megmaradásukat és segítségüket a szívemen viselem anélkül, hogy a városi gyülekezetek gondjait elhanyagolnám.

Hiszek a testvériségben, ami azt jelenti, hogy az erősebb és a tehetősebb segíti a gyámoltalanabbat. Tisztában vagyok vele, hogy az ügyeket inkább a megoldás felé viszi, ha az anyagi-pénzügyi kérdésekről nem álszent módon beszélünk, hanem nyíltan. Feladatomban tekintem, hogy a normális megélhetés feltételei biztosítottak legyenek minden lelkész számára, miként a gyermeket vállaló lelkésznek számára is.

A kiégés veszélye a lelkészeket is fenyegeti. A szolgálattal járó leterheltség miatt a családi problémák súlyos krízissé növekedhetnek az egyházi személyek életében, aminek akár tragikus vége is lehet. A rám bízott lelkészek, gondnokok személyes életét lehetőségeimhez mérten szeretném segíteni, hogy a bajt idejében felismerjük és a megoldást elősegítsük. Szeretném ezért a *hétköznapi feladatokat* átszervezni, hogy a lelkészek vállán nyugvó terheket mérsékelni tudjuk (pl. érintés és villámvédelem, tűzoltó berendezések hitelesítése, pályázati ügyek segítése, jogi tanácsadás, hétköznapi és ünnepi eszközök beszerzése stb.).

Remények, kilátások

A magyar reformátusság életében mindig is kulcsfontossággal bírt Debrecen, a „*hegyen épített város*”. Szeretném a szolgálattal elősegíteni, hogy Debrecenben a reformátusság visszanyerje a régi, jó értelemben vett méltóságát, a „Kálvinista Róma” rangjára emelve szemünkben, magyar reformátusok szemében Debrecen városát.

Megválasztásom esetén igyekszem majd az egyházkerületi vezetés segítségére lenni, szeretettel rendelkezésre állni. Amennyiben nem engem választana a Debreceni Református Egyházmegye közössége esperesnek, a segítségemet és támogatásomat ebben az esetben természetesen felajánlom az új vezetés számára.

A fentieket az ígéretetek számonkérhetősége miatt tartottam fontosnak lejegyezni. Kívánom, és kérem Istentől, hogy a választás tisztán, szeretetben és békességben menjen végbe a továbbiakban is! Isten áldását kérem mindnyájunk életére.

Ballagói áhítat

Debrecen-Bánk, 2020. október 8.

Buzás Dénes
Debrecen-Bánki lelkész

SOLI DEO GLORIA